

پالەوانی، ئەلقەوی داگیرکراوەی زمانی کوردی

(وتاریک شیکاری، زمانناسی و میژوویی)

کامران رەحیمی - ئیلام

سەرۆکی ئەنستیتۆی زانستی زاگروس

پێشەکی:

زمانی کوردی، وەکو زۆربەیی زمانە کۆنەکانی جیهاندا، سێ قۆناخی میژوویی هەیە کە بریتین لە قۆناخی سەرەتایی، قۆناخی ناوەندی، قۆناخی سەرەدەم. لە بارەی دۆخی زمانی کوردی لە سێ هەزار ساڵ، لەمەوبەر دا، تەنیا دەزانین، لەو سەرەدەمە، ئاوێستایی، زمانی ئایینی ئێرانییەکان بوو، نزیك بەو سەرەدەمە، زمانی مادی و پارسی کۆنیش برەویان هەبوو.

هەر چەند زۆربەیی رۆژھەڵاتناسان وەکوو: دارمستر، نولدکە، مینۆرسکی و ... وایبەدە کەنەو کە کوردی و مادی هەر یەکن، بەلام بە هۆی ئەو کە تا ئێستە لە زمانی مادی بێجگە لە چەند وشە، هیچ دەقیك نەدۆزراوە، لۆژیکی تر و زانستیتەر ئەو یە لەم باسە، واز بێنین و روون بوونەو هە کێشە کە بە داھاتوو بسپێرین. هەر وەھا لە قۆناخی سەرەدەمدا، بە روونی بۆمان ئاشکارایە کە زمانی کوردی، تەنیا دو لقی سەرەکی، واتا کرمانجی و گورانی هەبوو کە لەم هەزار ساڵی دوایی دا شیوەزارەکانی تر وەکو: سورانی، فەیلی، زازاکی، لەکی، لوری و... بەرھەمی زا و زێی ئەم دو لقەن. بەلام، کێشە سەرەکی ئەو یە کە تا ئێستا ئەلقەوی دووھەمی زمانمان، ون و نەناسراوە کە پرسیار و مژاری ئەم وتارە یە. لە بەر ئەو نووسەر، تیکۆشاوە بۆ تیشک خستەو ی لە سەر ئەم کێشە یە، نووسراوەکانی میژوونووسانی پاش ئیسلام، لیکبەداتەو و بەلگەکان بە تەرازوی زمانناسی بەراورد، پاشان چەوھەشەکان، شیکاری بکات.

کلێل وشەکان (keywords):

پالەوی، فالەوی، فەیلی، مادی، مادستان، ناوەراست، گورانی، ئەورامە، عێراقی عەجەم، جبال.

پاش، رووخاندنی حکومەتی قاجار لە ئێراندا، کەسیک بە نیوی رەزاخان، بە پالپێشتی ئینگلیزەکان، حکومەتی پاشایەتی پیکدینت و پاشان، بە یارمەتی و راویژکاری ژووری فیکری پاونخوازەکانی وەکوو

حه مه عه لی فروغی، بیروکھی، یه ک نه ته وه و یه ک زمان، به دروشمی سهره کی ده وله تی مودیرن، داده نن و به هیژموونی چهنه لایهنه، هه موو زمان، زار و که لتووری نه ته وه کانی تر له ره ههنه و فیلتی، یه ک نه ته وه، داگیرده کهن. ههروه ها بو مه شرووعیه ت، سهره پای نه وه دو هه زار و پانسه د سال میژوو، بو نه م حکومتی نویه، ته رخان؛ وشه ی په هله ویش، بو ناولینانی بنه ماله ی ره زاخان تومار و داگیر ده کهن. که تا راده یه ک توانیان په یوه ندی ساخته چی له نیوانی حکومتی ره زاخان و پاشایانی کون، دروست بکن و به زوره ملی به هه موو بسه لمینن. به شیوه یه ک که نه م بیروکھی شوونیزمیه، کاریگه ری نه وتووی له سهری نووسهران و لیکنولینهران به تاییه ت زانکوه کانی نه و سهرده مه بووه. دوا ی شوپشی گهلانی ئیرانی له سالی ۱۹۷۸ زاینیدا تا راده یه ک نه و بیروی به رته سکه تیچوو. به لام هیشتا بون و شوینی له دهقه کانی فه رمی و زانستی هه یه و به شیوه یه ک که زوره ی نووسره پاوانخوازه کانی ئیرانی، ده نووسن زمانی فارسی سی قوناخی هه بووه که بریتین له: پارسی کون، پارسی ناوه ندی یان پاله وی، فارسی نوی یان ده ری: به واتایه کی تر نه م بیروکھی، زوره ی زمانه کونه ئیرانییه کانی به مولکی زمانی فارسی زانیوه، له کاتیکدا ئیسته به هو ی خویندنه وه ی به لگه کانی میژووی و زمانناسی نویوه، روون بووه ته وه که فارسی ده ری، نه ته نیا بهر له ئیسلامیش بره وی هه بووه به لکوو دریزه ی پاله وی نییه و ههروه ها زمانی پاله وی دوا ی روخاندنی ده سه لاتی ساسانییه کان و هاتنی ئیسلام بو ئیران (۲۱ هه تاوی) به تیگریایی تیکنه چوو و زمانی ئاخافتنی خه لک له ناوه پراست و روژئاوای ئیران بووه (جهانبخش، ۱۳۸۳، ۷۴-۷۵).

«د. زه بیح... سه فا» له م باره وه وه ده نووسی: «زمانی ئاخافتنی خه لکی ناوچه کانی روژئاوا و باکووری ئیران

له سه ده ی یه که می ئیسلامیدا، پاله وی یان شیوه زاری نزیک به و زمانه بووه ...» (صفا، ذبیح الله، سیری در تاریخ و زبانها و ادب ایرانی، ۱۳۸۳: ۷۵).

ههروه ها دوکتور ناتل خانله ری ده بیژی: «دوا ی ئیسلام، شیوه زاری پاله وی یان فاله وی (فهلوی) به و زمان و شیوه زارانه ده گوترا که له گه ل زمانی ره سمی و نه ده بی فارسی ده ری جیاوازیان هه بووه و له ناوه پراست و روژئاوای ئیران بره ویان هه بووه» (خانلری، ۱۳۶۹: ۲۰۶-۲۰۵).

به لام، مه زنتین به لگه ی نه م وتاره، نووسراوه ی ئیبنی موقه فه عیه که «ابن الندییم» باسی کردوه. «ابن الندییم» له کتیبی «الفهرست» ده نوی: «عبدالله ابن مقفع» گوتوویه تی: «زمانه کونه ئیرانییه کان بریتین له: پاله وی، ده ری، فارسی، خوزی، سوریانی» (الفهرست، چاپ مصر - (؟) ۱۹). ههروه ها «یاقوتی حه مه وی» له کتیبی

«معجم البلدان» به گویره و تهی حه مزه ئیسفه هانی له کتییی «التنبه» ئەم بۆچوونه دووپات ده کاته وه. (معجم البلدان، چاپ مصر - ۱۹۰۶)،

ج ۶: ۴۰۷-۴۰۶ (دکتر صفا، ۱۳۸۳: ۷۷).

وتهی ئیبینی موقه فعه، له بهر چه ند هۆی زۆر گرنگه:

۱- خۆی وه رگی پری شاره زای ده قه کانی پال هوی به عه ره بییه.

۲- ئیرانیه و زمانه ئیرانیه کان، باش ده زانی.

۳- هه زار و دو سه د سال، بهر له ئیستا ژیاوه که زۆر نزیکه به ژیان و حه یاتی ئاخپوه رانی پال هوی.

۴- به راشکاوی پال هوی، ده ری و فارسی له یه ک جیا ده کاته وه.

که چی له هه موو کتییی قوتابخانه و زانستگاکاندا ده نووسری فارسی ده ری درێژه ی پال هوییه (؟). له کاتیکدا ئەم به لگانه، روونی ده که نه وه که "فارسی" و "پال هوی" وه کوو دوو زمانی ئیرانی بهر له ئیسلام، دوو زمانی سه ره به خۆ بوونه. پرسیار ئەمه یه، فارسی ده ری چۆن ده توانی هاوکات، هه م جیاواز و هه م درێژه ی پال هوی بیت؟ ئەم چه واشه ی زه قه، به هه یج شیوه یه ک، پیشتر است ناکرێته وه.

ههروهک ئاماژه کرا، له هه موو گرنگتر، پال هوی دوا ی هاتنی ئیسلام، تیکنه چوو، به لکوو له رۆژئاوا ی ئیران قسه ی پیکراوه، به شیوه یه ک که زانی به ناوبانگ، و اتا «ده خودا» ده بیژی: تا سه ده ی ده وا زده هه م زایینی به م زمانه نووسراوه هه یه. (ده خدا، ۱۳۷۳: ۵۰۰-۹۳). ههروه ها «شه مسی قه یسی رازی» له سه ده ی سێ زده ی زاینیدا ده نووسی: «به یته فاله وییه کان له لای خه لکی عێراقی عه جه م، لای خوینده وار و نه خوینده وار بره وی هه بووه». هه ر ئەو نووسه ره له جیگه یه کی تر دا، پال هوی و ئه ورامی به یه ک زانیوه:

لحن اورامن و بیت په لوی

زخمه رود و سماع خسروی

واتا: «خۆشترین کیش، فه هله ویاته. که هه وا که ی به ئه ورامه نان ده خوینن (شمس قیس رازی، ۱۳۷۳: ۱۱۲).

ئیس تا ده بی بزانی عێراقی عه جه م، له کووی بووه و له روانگای جوگرافیاییدا داگری چ شاره کانیکه. ده خودا، به وردی، چوار شاری عێراقی عه جه م، ده ست نیشان، ده کات که بریت له: قرمیسین و اتا کرماشان، هه مه دان، ره ی و ئیسفه هان (ده خدا، ۱۳۸۳) که ئیستا، زۆر به ی ئاخپوه رانی کرماشان، هه مه دان، به کرمانجی خواروو، ههروه ها ره ی و ئیسفه هان به لوری ده دوین. که باسی جوگرافیا کرا، ده بی ئەو خالی زۆر گرنگیش له بهر چاوبگرین که تیسفون، پایته ختی حکومه تی ساسانیه کان له رۆژه لاتی رووباری دیجله بووه و پال هوی زمانی فه رمی ئەو ده ولته بووه و ئیستایش دانیشتوانی ئەم ده قه ره کورد فه یلین.

ئايەتوللا «مەردووخ» ياش واپىر دەكاتەو و دەنووسى: «لە ئىوان شېۋەزارە كوردىيەكان يەكەم لورى، دووھەم كەلھورې، سىيەم گۆرانى بە زمانى پالەوى و شارە پالەوىيەكان نزيكن (مەردووخ، ۱۳۷۹: ۵۷).

لەم دوایيەدا زمانناسيەك، ۱۴۵۰ وشەي پالەوى ساسانى، لەگەل كوردى بەدرەيى كە بنزارىكە لە كوردى فەيلى بەراورد كوردو، پاشان بەو ئەنجامە گەيشتوو كە ئەم دوو زمانە لە بواری وشەدا ۷۱% بە يەك نزيكن (د. كەريمى، كوردى ئىلامى، ۱۳۸۰: ۲۸۹). پىويست بە وتنە، جەماوەرى بيست ھەزار كەسى بەدرەيى سەر بە پارىزگاي ئىلام، رىژەيەكى ۵%/ لە نفوس و حەشيمەتى ھەموو كوردان پىكدىنن. ئەگەر لە ليكۆلەينەويەكى مەيدانىدا زمانى پالەوى لەگەل ھەموو شېۋەزارە كوردىيەكان، بەراورد بكرىت بىگومان ئەنجامەكەي لەمە كە ھەيە، فرەتر دەيىت.

بەلام ئىستە، ئەم پرسىارە دىتە ئاراو. كە مەبەستى ميژوونووسانى سەردەمى ئىسلامى، لە رۆژئاواي ئىران، كوینە بوو؟ ھەروەھا شارەكانى پالەوىي (فەھلە) كامانەن؟

«شىروويە ئىبنى شەھردار»، حەوت شارى بە پالەوى زانيو كە برىتين لە: «ھەمەدان، ماسەبزان، قوم، ماہبەسەر، سەيمەرە، ماہكوفە و كرماشان. ھەروەھا ئەم نووسەرە ئەم شارانە وەك: «رەي، ئيسفەھان، كوش، تەبەرستان، خوراسان، سەگەستان، كرمان، قەزوين، دەيلەم، تالەقان» بە شارى پالەوى نەزانيو (دەخدا، ۱۳۷۳: ۵۰۰۹۳).

پىويست بە وتنە، كە عەربەكان ھەر شارىكيان داگىر كوردو بە ھۆي تايبەتمەندى زمانى خويان و ئاسانكارى بۆ وەرگرتن مالىيات، ناوھەيان تەعريب كوردو. بۆ زانيارى زياتر دەبى ئامازە بە ناوى راستەقىنەي ئەو شاران بكرىت كە گۆردراون، وەكو: ماسەبزان، كە ئىلام ئەمپۆ بەشيك لى بوو.

ماہبەسەر، كە گۆردراوى ناوى شارى نەھاوئەندە و ئىستاش ناوى شارىكە لە پارىزگاي ھەمەدان. سەيمەرە، ھەر خودى دەرەشەھەرە كە ئىستا ناوى شارىكە لە پارىزگاي ئىلام.

ماہكوفە، كە گۆردراوى ناوى شارى دینەوەرە و ئىستاش ناوى شارۆچكەيە لە پارىزگاي كرماشان.

لە ئەنجامدا لەو حەوت شارە، كە «شىروويە ئىبنى شەھردار» بە پالەوى زانيو، ھەر ئىستا بىجگەلە قوم، بە يەككە لە بنزارەكانى كرمانجى خواروو، قسەدەكەن كە ئەو مەزنىن دەليلە بۆ سەلماندى ئەو كە پالەوى ئەلقەي و نكراوى زمانى كوردىە.

«ئىبنى فەقيھى ھەمەدانى» نووسەرى كىتیبى «البلدان» لە سەدەي نوھەمى زانىدا ھەر ئەم شارانە بى كەمى و كورتى، بە پالەوى نشين لە قەلەم دەدات. ھەروەھا نووسەرى «قامووس اعلام تركى» راستەوخۆ

دەنوووسى: «زمانى پالەوى لە كوردستان و عىراقى سەر بە ئىران، كە مەبەست كوردستانى عىراقە، قسەى پىدەكەن (دەخدا، ۱۳۷۳: ۵۰۰۹۴).

ئىستاش ھەمووى ئەم شارانە جيا لە قوم و ھەمەدان، كوردنشىنن. ھەرچەند، سى لەسەتا، پارىزگاي ھەمەدان كوردن و بە شىوہزارى كوردى خواروو، قسەدەكەن. بەم بەلگەكانى مېژووويە دەتوانين بېژين وشەى فەيلى گۆردراوى وشەى پالەويە. چۆنكوو بەشى پڕۆسەى واچى (phonemic process) لە زانستى زماناسى، ئەمە دەچەسپىنى كە دەنگى /p/ زۆر جار دەبىتە دەنگى /f/ بۆ وىنە:

پارسى ← فارسى

پىرست ← فھرست

ئسپەھان ← ئسفەھان

ھەرودھا دەنگى /a/ لە ناوہراستى وشە لە كوردى سۆرانيدا دەبىتە دەنگى /ye/ لە كوردى فەليدا بۆ وىنە:

كانى ← كىەنى، / پان ← پىەن، / مارە ← مىەرە، / نازانم ← نىەزانم...

كە ئەنجامى ئەم پڕۆسەى واچىە دەبىتە ئەوہ: پالەوى ← فالەوى ← فەيلى.

بەلام باسپك، كە لە ھەموو ئەو باسانە گرنگترە، باسى لقيكى نامۆ و نەناسراوى زمانى پالەويە كە تا ئىستا ئاماژەى پى نەكراوہ. پىويست بە وتنە كە ھەر لە مېژە زمانى پالەوى بە دو لق، دابەش كراون كە ئەم دوو لقە برىتين لە: ۱- پالەوى باكوروى يان پارتى وەكو: دەقە مانەويەكان. ۲- لقى پالەوى باشوورى يان پارسى. كە رەنگە ئەم دابەشكردنە راست بىت (!). چونكوو ئەم زاراوانە، زمانى فەرمى بوونە. بەلام لقيكى تر، لە زمانى پالەوى واتە «پالەوى رۆژئاوايى» لە مادستان بړەوى ھەبووہ، ھەر لەبەر ئەوہى رەنگە ئەم زمانە دريژەى مادى كۆن بىت، مېژووونوسانى سەردەمى ئىسلاميش بەردەوام بەم زمانە كە جياواز لەگەل پارتى و پارسى بووہ وتوويناە فالەوى.

رۆژھەلاتناسانى بەناوبانگى ئەم سەردەمەش وەك: ئىشتالكېرگ، وىكتۆر رۆزن، لوسچىنسكى و ھەرودھا زماناسى گەورەى ئىرانى پڕۆفسۆر ئىحسانى يارشاتر دانەرى زانستنامەى مەزنى ئىرانىكا لە كانەدا، زاراوہى «مادى ناوہراستى» بۆ ئەم شىوہزارانە، ھەلبژاردووہ و دوكتور «ئەزكايى» ش كە دواى سى سأل، لەسەر شىوہزارە جوراوجۆرەكانى رۆژئاواى ئىران و ھەرودھا ساخكردنەوہى ھۆنراوہكانى باباتاھىر، لىكۆلىنەوہى

کردوو، لهه بارهوه دهنوسى: «پالهوى روژئاوايى، گوډرداوى زمانى مادييه. ئەم ناوليناىنه به هوى جوگرافياى زمانى، وانا بلاوبوون له مادستان، لۆژيكييه. سه رهراى ئەوه، ئەم زاراوهى مادي ناوهراست ستهميكه به هوى ژيڙدهسته بوون يان نامووبوونى زمانه كهيان» (ادكايى، ۱۳۷۵: ۱۶۷).

ههه ئەم نووسه ره له جيگه يه كى تر دا دهنوسى: «قهه نايى زمانى كوردى و شيوه زاره كانى جيا له «فهلووى» و بنياتى زمانى كوردى جيا له زمانى مادي بزانيى» (ادكايى، ۱۳۷۵: ۲۰۴).

زۆر بهى نووسه رانى كورد، زمانى كوردى به خاوهن پيشينه يه كى چهندهزار ساله دهزانن و بهردهوام ئاماژه به هۆزه كانى زاگرووس، وهك: لولوبوى، كاسيت، گووتى، ميتانى، سووبارى، كاردوخى و ... دهكهه كه تهنا نهت وشه يهك لتيان نه دۆزراوه ته وه. له كاتيكدا ئەم بۆچوونه تازه كه رهنگه يه كه م جار، ئاماژه ي پيڊه كرى تا راده يهك دووهه مين بازنه ي ونبووى زمانى كوردى له سه رده مى ساسانيه كانه وه هه تا سه ده ي دوانزه همى زاييدا وانا يه كبوونى كوردى له گه ل پالهوى روژئاوايى يان مادي ناوهراست، روون ده كاته وه.

تايبه ته ندى زمانى و ريژمانى فههله ويه كان

دوكتور ته فه زولى، پالهوى ناسى گه وره ي ئيرانى، دهنوسيت: فههله ويات، ناوى كو، ههروه ها عه ره بى- كراوى وشه ي فههله ويه، ناويكه كه تايهت به دوبه يتيه كان، ههروه ها به گشتى به هۆنراوه كانى كه به زارى كوونى ده قه رى پاله يان فاله يه، وتراوه (تفضلى: ۱۳۸۵، ۱۱۹). به چه واشه له سه رده مى ساسانيه كان، فه له وى، به ماناى ستران بووه. به لام پاش ئيسلام، به روباعيه ك كه به زمانى فه رمى نه بووه، وتراوه (سيما دا: ۱۳۸۲، ۱۹۲). رهنگه ئەم ناوليناىنه به هوى بره وى ئەم قالييه له شاره كانى پاله وى بووييت. پيشتريش وترا كه ئەم شارانه، ئاخيزگاي كوردى گورانى، بووه له بهر ئەوه هيشتا، له زمانى كوردى به ستران، گورانى ده وترى و ده سته وشه كانى گورانيچر و گورانيژ، ههه له م وشه گيراون.

باسيكي كه زور سه رنج راکيشه له رابردوو جار و بار به دوبه يتي، تهنا نهت به يت، "ئه ورامه" وتراوه، كه تا ئيستا به و ئه نجامه ده گه بين كه وشه كانى گورانى، ئه ورامه و فه له وى بو يه ك وانا و مه به ست به كارچوونه. كو نترين ده قيك كه پيى وتراوه ئه ورامه، نامه كانى عه ينولقوزاته كه هى سه ده ي يازده هم زايينه (ادكايى: ۱۳۷۵، ۱۹۴).

لیڤه ئاماژه به چهند تایبه تمهندی ریژمانی هۆنراوه کانی فالهوی ده کریت تا یه کبوونی ئەم شیوه زاره له گهل کوردی، پښت پراست بکریت، هه رچه ند ئەم ده قانه، وپرای ده ستکاری کاتبان، فارسی تازه، کاریگه ری راست و خو له سه ریان بووه:

۱- ئە گه ر له روانگه ی قوتابخانه ی پیکهاته خوازی (structural)، ئەو ده قانه لیکبدهینه وه هه موویان به مولکی کتیبخانه ی کوردی ده چن، چونکه کرداری رابردووی تیپه ر له فالهوی هه ر وه کوو ئیستای گورانی و سورانی تایبه تمهندی ئیرگاتیفیان (Ergative) هه یه.

۲- جینگۆرکی (Assimilation) واچه کانی f و x به واچی h، که له کوردی هه ورامیش وایه، بۆ ئه وونه: خوین ← هه وون.

۳- دو جوور، جیناوی بووه که بریتین له: ۱- ez (من) به راوه د بکریت له گهل کرمانجی و گورانی کۆن: «ئەز». ۲- mi/me (من) به راوه د بکریت له گهل کرمانجی سه روو و خواروو: «م».

۴- پیتته کانی ئیزافی /ej/ec که به راوه د بکریت له گهل گورانی، له کی و فه یلی: ژه، جه.

۵- ker (ریشه ی چاوگی کردن) که به راوه د بکریت له گهل گورانی و فه یلی: کهر.

۶- Kovam (کام) که به راوه د بکریت له گهل گورانی: کوا.

۷- ō «به ، له» که به راوه د بکریت له گهل کوردی گورانی و خواروو: وه.

۸- rīc (ریشه ی چاوگی رژاندن) کوردی: ریژ.

۹- vâten,vaj (ریشه ی چاوگی وتن) که به راوه د بکریت له گهل ئیژم/واچوم له چاوگی «واتن/وتن».

۱۰- vez (بزاڤ) که به راوه د بکریت له گهل «وز» له سورانی، «واز» له کوردی خواروو.

۱۱- vin (ریشه ی چاوگی دین) که به راوه د بکریت له گهل کوردی گورانی خواروو: وینم.

۱۲- zan (ریشه ی چاوگی زانین/زانستن) که به راوه د بکریت له گهل زان.

۱۳- xvãz (ریشه ی چاوگی خواستن/ویستن) که به راوه د بکریت له گهل کرمانجی و فیلی: خواز

له کوتایی ئەم به شه دا چهند وشه ی پرکاربرد به راورد ده کریت:

ehnâm (عه شق) که به راوه د بکریت له گهل: ئەوین.

esr (فرمیسک) که به راوه د بکریت له گهل کرمانجی، گورانی، فه یلی: ئەسر.

bešn (بالا) که بهراوهد بکری له گهل: بهژن.

bīš (ژان) که بهراوهد بکری له گهل: ئیش.

dīm (روو) که بهراوهد بکری له گهل: دیم (بروانه: هه‌نیانه بۆرینه، هه‌ژار)

gyan (جان) که بهراوهد بکری له گهل: گیان

heni (ئیتیر) که بهراوهد بکری له گهل گورانی: هه‌نی

mâng (هیف) که بهراوهد بکری له گهل: مانگ

ru/ruj/ruc (روژ) که بهراوهد بکری له گهل: رووژ، رو

sâ (سییه‌ر) که بهراوهد بکری له گهل کوردی گورانی و خواروو: سا

tahre (تاریک) که بهراوهد بکری له گهل کرمانجی: تاری

vājar (شار) که بهراوهد بکری له گهل کرمانجی: باژیر

xvā (خودا) که بهراوهد بکری له گهل سورانی: خوا

له کوتایی‌دا بهو به‌لگانه زمانناسی و میژووویه که ئاماژه‌کرا، ئه‌نجامی وتاره‌که ئه‌م خالانی خوارووویه:

- فارسی ده‌ری، دریه‌ی پال‌هوی نیه. چۆن‌کوو ئه‌م دو زمانه هاوکات، له روژ‌ه‌لات و روژ‌ئاوای ئیران، ئاخپوه‌رانی هه‌بووه.

- پال‌هوی، دو لقی نه‌بووه به‌ل‌کوو سیّ لقی هه‌بووه. لقی سییه‌م، له روژ‌ئاوای ئیران، واتا خواروووی روژ‌ه‌لاتی کوردستان، بره‌وی بووه.

- بیج‌گه‌له زاراوه‌ی مادی ناوه‌پراست، باشت‌ترین، ناو لێنان، زاراوه‌ی پال‌هوانیه، له به‌ر ئه‌وه که له‌گهل وشه‌کانی پارتی و په‌هله‌وی، تیکه‌ل نه‌بیّت.

- زمان، ئه‌ده‌ب، ئاسه‌وار و روان‌گای عیرفانی فه‌هله‌وی یان فه‌هله‌ویات، که دوا‌ی هاتنی ئیسلام، زۆر به‌ ناو بانگ بووه، پاشماوه و میراسی پال‌هوانیه‌کان واتا ئه‌لقه‌ی دوه‌می زمانی زمانی کوردیه.

- دوا‌ی ئیسلام، کوردی گورانی له زۆر‌به‌ی هه‌ره زۆری شاره‌کانی فه‌هله‌وی، په‌رە ده‌ستینی، که ره‌نگه ئه‌م دو ناوه هه‌ر به‌کیک بوون.

- پالەوی روژئاوایی به هۆی هه‌بوونی وشه‌نامه و دهق، ده‌توانی بی‌ت به سه‌رچاوه‌یه‌کی گه‌وره بو
 وشه‌سازی له زمانی کوردی ئەمڕۆدا، تا ئێمه‌ش وه‌کوو گه‌لانی‌تر که پیشینه‌ی کۆنیان هه‌یه، بتوانین له
 زمانی میژوویمان، که‌ک وه‌ر‌ب‌گرین.

سه‌رچاوه‌کان:

- ناتل خانلری، پرویز، تاریخ زبان فارسی، تهران، نشر نو، چاپ چهارم، ۱۳۷۹.
 - مردوخ، آیت‌الله محمد، تاریخ مردوخ، تهران، نشر کارنگ، ۱۳۷۹.
 - معین، محمد، فرهنگ فارسی، تهران، امیرکبیر، چاپ دهم، ۱۳۷۵.
 - کریمی، غلام‌حسین، کردی ایلامی، بررسی گویش بدره، سندج، دانشگاه کردستان، ۱۳۸۰.
 - جهانپخش، فرهنگ، تاریخ زبان فارسی، تهران، انتشارات جامی و فرهنگ، چاپ اول، ۱۳۸۳.
 - اذکایی، پرویز، باباطاهرنامه، تهران، انتشارات توس، چاپ اول، ۱۳۷۵.
 - ارانسکی، ای.م. مقدمه فقه‌اللغه ایرانی، کریم کشاورز، تهران، انتشارات پیام، چاپ اول، ۱۳۸۵.
 - آموزگار، ژاله و تفضلی، احمد، زبان پهلوی ادبیات و دستور آن، تهران، انتشارات معین، چاپ چهارم، ۱۳۸۲.
 - آکوپوف، ک.ب؛ حصارف، م.ا، کردهای گوران و مسئله‌ی کردهای ترکیه، سیروس ایزدی، تهران، انتشارات هیرمند، چاپ اول، ۱۳۷۶.
 - دهخدا، علی اکبر، لغت نامه، موسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، با همکاری انتشارات روزنه، تهران ۱۳۷۳.
 - احمد تفضلی، ترجمه ی فریبا شکوهی، نامه فرهنگستان، فیلویات، شمار ۲۹، دوره ی هشتم، تهران، بهار ۱۳۸۵.
 - سیماداد، فرهنگ اصطلاحات ادبی، انتشارات مروارید، ویرایش جدید ۱۳۸۲.
 - ابراهیم‌پور، محمدتقی، "واژه‌نامه فارسی - کردی". تهران، ققنوس، چاپ نخست، ۱۳۷۳.
 - ابوالقاسمی، محسن، تاریخ مختصر زبان فارسی، طهوری، چاپ دوم، ۱۳۷۸.
 - ابوالقاسمی، محسن، ریشه‌شناسی (اتیمولوژی)، تهران، ققنوس، چاپ سوم، ۱۳۸۵.
 - حاجی مارف، نه‌وره‌حمان، "ریژمانی کوردی". به‌غدا، (؟)، به‌رگی به‌که‌م، ۱۹۹۸.
 - رحیمی، کامران، "فرهنگ کوردی کامران". چاپ نشده.
 - رخزادی، علی، "آواشناسی و دستور زبان کردی". تهران، انتشارات ترغند، چاپ اول، ۱۳۷۹.
 - عه‌زیز ئیبراهیم، ئیبراهیم، قامراز له زمانی کوردیدا، ارومیه، صلاح‌الدین ایوبی، چاپی به‌که‌م، ۱۳۶۷.
 - فره‌وشی، بهرام، "فرهنگ فارسی به پهلوی". (؟)، بنیاد ملی ایران، ۱۳۵۲.
 - کسروی، احمد، "آذری یا زبان باستان آذربایجان". تهران، انتشارات خورشید آفرین، ۱۳۸۳.
 - گوواری کوری زانیاری کورد، چاپخانه ی زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۴.
 - محمد توفیق، الوردی، "الاکراد الفیلیون فی التاریخ". بغداد، (؟)، ۱۹۵۸.
 - مدرس، یحیی، "درآمدی بر جامعه‌شناسی زبان". تهران، موسسه مطالعات و تحقیقات و فرهنگی، چاپ اول، ۱۳۶۸.
 - ناتل خانلری، پرویز، "تاریخ زبان فارسی". تهران، نشر نو، چاپ چهارم، ۱۳۷۹.
 - نوشین، عبدالحسین، واژه‌نامه، انتشارات دنیا، چاپ دوم، تهران، ۱۳۶۳.
 - نه‌به‌ز، جه‌مال، "زمانی به‌کگرتووی کوردی". بامپیگ، (؟)، ۱۹۷۶.
 - یول، جورج، "نگاهی به زبان". نسرین حیدری، تهران، سمت، چاپ پنجم، ۱۳۷۴.
 - ایما، بنوار، وار(سرزمین اجدادی)، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۹.
 - انوری، حسن، احمدی گیوی، حسن، دستور زبان فارسی ۲، انتشارات فاطمی، تهران، چاپ هشتم ۱۳۷۲.
 - آریانیور، منوچهر، فرهنگ پیشرو انگلیسی - فارسی، تهران، نشر رایانه، چاپ سی و چهارم، ۱۳۸۶.
 - آموزگار، ژاله، تفضلی، احمد، زبان پهلوی، تهران، معین، چاپ چهارم، ۱۳۸۲.
 - رازی، شمس قیس، "المعجم". به اهتمام سیروس شمیسا، مشهد، انتشارات فردوس، ۱۳۷۳.
- * ئەم وتاره، پێشتر له کتییی بنه‌ماکانی وشه‌سازی و وشه‌پۆنان له زمانی کوردیدا په‌حیمی کامران، گوتار، ۱۳۸۸، بلاو بووه که دوای گۆرانکاری زۆره‌وه و چه‌ند سه‌رچاوه‌ی نوێش پێی زیاد کرا.